

Ik ben onzichtbaar aanwezig in de H.Eucharistie om je om te vormen in Mijzelf

...

Hij zei: “Mijn dochter, kom in mijn armen en zelfs in mijn Hart.

Ik heb Me bedekt met de sluiers van de Eucharistie om niet bang te maken.

Ik ben in dit sacrament afgedaald tot de diepste afgrond van vernederingen

-om het schepsel omhoog te tillen tot bij Mij,

-om haar zo met Mij te vereenzelvigen dat zij één wordt met Mij.

Door mijn sacramenteel Bloed in haar aderen te laten vloeien, maak Ik Mezelf tot het leven van haar harteklop, van haar gedachte en van haar hele wezen.

Mijn liefde verteerde Me en wilde het schepsel in mijn vlammen verteren om haar te laten herboren worden als een andere Ik.

Het is daarom dat Ik mezelf wilde verbergen onder deze eucharistische sluiers

om zo, verborgen, in het schepsel binnen te gaan en haar in Mezelf te veranderen.

Maar om deze transformatie te laten plaats vinden, was de juiste toestand van de schepselen nodig.

En mijn liefde, die tot het uiterste ging, liet

-bij de instelling van het Sacrament van de Eucharistie - vanuit mijn Godheid ,

meer genaden, gaven, gunsten en licht voor het heil van de mens stromen,

opdat hij Mij „waardig“ zou kunnen ontvangen.

Ik kan zeggen dat zij zoveel goeds liet stromen en de gaven van de Schepping overtrof.

Ik wilde hem *eerst de genaden* geven om Mij te kunnen ontvangen

en *daarna Mezelf* om hem de ware vrucht van mijn sacramenteel Leven te geven.

Om de ziel deze gaven te kunnen geven, vraagt dit

-een beetje leegmaken van zich zelf, haat voor de zonde, en

-verlangen om Mij te ontvangen.

Deze gaven dalen niet neer in rottigheid , in modder.

Daarom hebben zij zonder mijn gaven niet de ware houding om Mij te ontvangen .

En als Ik in hen neerdaal vind Ik geen ruimte om mijn Leven mee te delen.

Ik ben als het ware dood voor hen en zij zijn dood voor Mij.

Ik brand en zij voelen mijn vlammen niet. Ik ben Licht en zij blijven meer verblind.

Helaas, hoeveel lijden is er in mijn sacramenteel leven!

Velen ervaren niets goeds als ze Mij ontvangen, vanwege hun onjuiste ingesteldheid.

Zij doen Mij walgen. En als ze Mij blijven ontvangen vormen zij mijn voortdurende Calvarie en hun eeuwige verdoemenis.

Als ze mij niet uit liefde ontvangen, beledigen ze Mij opnieuw .

En zij belasten hun ziel met een zonde meer.

Bid daarom en geef eerherstel voor de vele misbruiken en heiligschennissen bij het Mij ontvangen in dit Sacrament”.